

Tractatvs De Sacramentis Et Censvris

Hurtado, Gaspar

Moretus, 1633

Dispytatio XVI. De Excommunicatione minori.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94788](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94788)

DISPUTATIO XVI.

De Excommunicatione minori.

QUAMVIS olim plures fuerint excommunicationes minores, & quæ ab homine infligi solebant, ut insinuat 11. q. 3. per varios canones, iam tamen solum est in usu excommunicatio minor, quæ à Iure infligitur ob illicitam communicationem per modum commercij cum excommunicato excommunicatione maiori, iuxta c. *Statutus*. 3. de Sententia excomm. in 6. & iuxta can. *Cum excommunicato*. 11. q. 3. & post Extravagantem, *Ad evitanda scandala*. tantum infligitur ob dictam communicationem cum excommunicato denunciato, aut notoriè excommunicato ob percussione Clerici: & quamvis excommunicatio minor regulariter solo Iure infligitur, potest tamen etiam infligi ab homine, præsupponendo tamen ea, quæ Disput. XI. prærequiritæ esse diximus ad ferendam excommunicationem maiorem.

DIFFICULTAS I.

De effectu Excommunicationis minoris, quæ nunc est in usu.

Conveniunt Doctores, excommunicationem minorem directè tantum privare receptione, seu passiva participatione Sacramentorum. Ita dicitur, ablata particula *directè*, in c. 2. de Exceptionibus, & in cap. vlt. de Clerico excommunicato, & in cap. penult. de Sententia excomm. quamvis in hoc non ponatur expressè particula *tantum*.

Vnde sic excommunicatus ad minus est prohibitus Sacramenta suscipere: ac proinde suscipiendo peccat, imò mortaliter (ut de eo, quando celebrat, dicitur in c. vlt. de Clerico excommunicato) quia susceptio Sacramenti est materia gravis.

Est tamen difficultas, Primò, An non solum sit prohibitus Sacramenta suscipere, sed etiam sit inhabilis ad validè ea suscipienda. Et solum est difficultas, an sit inhabilis ad validam susceptionem Sacramenti Pœnitentiæ; quia ad reliqua, cuius baptizatus est capax, non est inhabilis, sicut nec excommunicatus excommunicatione maiori, ut diximus Disput. IV. Difficultate I. I.

Circa difficultatem ergo Nauarrus c. 9. num. 3. Couarruias 1. p. §. 2. & plures alij docent non esse inhabilem ad validam susceptionem Sacramenti Pœnitentiæ, quia nullibi videtur inhabilitati.

Vasquez verò dub. 4. Paludanus, Adrianus & Silvester docent, esse inhabilem ad validam susceptionem Sacramenti Pœnitentiæ, & merito: quia à susceptione Sacramentorum remouetur, quantum potest, ab Ecclesia, ac proinde fit inhabilis. Vnde Sacramentum Pœnitentiæ susceptum à sic excommunicato, quamvis naturaliter obliuio excommunicationis, esset nullum, si esset denunciatus, quod numquam fit.

Addimus, excommunicationem minorem tantum privare receptione Sacramentorum, quia sic excommunicatus validè administrat illa (in quo Docto-

res conveniunt) & id ad minus significatur in dicto c. vlt. dum de sic excommunicato dicitur, *esse remotum à collatione Sacramentorum*.

Est tamen Secundò difficultas, An sic excommunicatus administret illicitè Sacramenta.

Vasquez dub. 4. Aulæ 2. p. c. 6. disp. 1. 2. dicitur. Egidius dub. 17. & Alterius 1. 1. disp. 4. c. 3. dicitur. Silvester & Armilla docent, sic excommunicatum administrare Sacramenta, quod expressum videtur in dicto c. vlt. dum de excommunicato excommunicatione minore dicitur, *peccat autem conferendo Ecclesiastica Sacramenta*. Ex dictis tamen Doctoribus Vasquez, Silvester, & Armilla docent, peccare mortaliter; Aulæ verò, Egidius, & Alterius docent, peccare tantum venialiter.

Nauarrus verò cap. 27. nu. 24. Suarez disp. 2. sect. 2. Petrus Sotus, & Filiucius docent, sic excommunicatum non peccare administrando Sacramenta, & merito: quia excommunicatio minor non prohibet, cum non priuaret actionem administrationis Sacramentorum, sed tantum eorum receptionem, ut dicitur in tribus prædictis cap.

In cap. autem illo ultimo, dum dicitur, *peccat autem conferendo Sacramenta*, tantum est sermo de Sacerdote celebrante, de quo in principio cap. sit sermo, ut denotatur illa particula *autem*, quæ refertur ad præteritum: dicitur autem peccare conferendo aliis y. g. Ordines sacros & Eucharistiam, sed non præcisè quia confert, ut denotatur illis insequentibus verbis, *Sed ab eo collata vixit in tantum effectu, quia non à collatione, sed à receptione est remota*; sed peccat, quia confert celebrando, quia tunc etiam suscipit Eucharistiam, in quo peccat. Dicitur autem à Pontifice, quod Sacramenta ab eo collata non careant effectu; quia sic excommunicatus illa administrans, non peccat ex eo quod illa confert, ac proinde alter suscipiens licet & fructuosè illa recipit ab eo, quod non fiet, si excommunicatus à Pontifice conferret, quia illa, saltem excepta Eucharistia, conferret illicitè mortaliter, quia collatio illorum, saltem excepta collatione Eucharistia, est materia gravis.

Vnde quamvis celebrans peccet mortaliter, non fit irregularis, ut dicitur in eo cap. quia non peccat ipsa actione celebrandi, & effectione Eucharistia, sed tantum eam suscipiendo.

Addimus etiam, excommunicationem minorem directè tantum privare receptione Sacramentorum; quia quamvis etiam priuaret passiva electione ad beneficium, ut patet ex dicto c. vltimo, non tamen directè, sed indirectè; quia ex dispositione huius cap. ex eo priuatur illa, quia priuatur receptione Sacramentorum, ad quam beneficium saltem remotè ordinatur, quia ordinatur ad celebrandum, ac proinde ad susceptionem Ordinum & Eucharistia. Priuatur autem passiva electio, quia inhabilitando; quia electio sic excommunicato facta scienter, est irritanda, ut dicitur in dicto cap. non tamen est irrita, ut contra Couarruiam 1. p. §. 8. & contra alios docent Vasquez dub. 6. Aulæ & Egidius: imò non est irritanda, quando ignoranter

fit, quamvis ignorantia vincibili. Vnde excommunicatus minori excommunicatione peccat, & mortaliter, acceptando beneficium; & eligens peccaret, si sic excommunicatus esset denunciatus.

DIFFICULTAS II.

Quis possit absolvere ab Excommunicatione minori.

IN cap. *Nuper*. 29. de Sententia excomm. dicitur, excommunicationem minorem posse absolui à proprio Episcopo, & à proprio Sacerdote seu Parocho: posse quoque absolui à Confessario ordinario approbato, constat ex dictis Disputat. xv. Difficultate 11.

Est tamen difficultas, An possit absolui à simplici Sacerdote non approbato, qui non potest à mortalibus, sed tantum à venialibus absolvere.

Vasquez dub. 21. Auila 2. par. cap. 7. disput. 1. dub. 1. Egidius dub. 17. & plures alij docent, non posse; quia ad absolutionem, etiam ab excommunicatione minori, requiritur iurisdicção contentiosa, quia non est à culpa, sed à pena à Iudice inflicta; in simplici autem Sacerdote non est iurisdicção contentiosa.

Felinus. Tabiena. Armilla. Nauarrus. Toletus. Felinus verò in cap. *A nobis*. de Exceptionibus, Tabiena v. *Absolutio*. 2. num. 3. Armilla nu. 38. Nauarrus cap. 27. num. 25. & 39. & Toletus lib. 1. cap. 17. docent posse: quod in primis est verum, quando sic excommunicatus non habet peccatum mortale, vt limitant Nauarrus & Toletus, quia eo ipso quòd absolutio ab excommunicatione minori non referuatur, potest fieri à quocumque potente absolvere sic excommunicatum à peccatis, vt possit eum à peccatis absolvere; quia absolutio ab excommunicatione minori est prærequisita ad absolutionem à peccatis, & ob hanc causam in dicto cap. *Nuper* dicitur, posse fieri à proprio Sacerdote, & tamen iste alias non habet iurisdiccionem contentiosam; & ob eandem causam id etiam concedimus Confessario ordinario. Ergo cum simplex Sacerdos possit sic excommunicatum, non habentem peccatum mortale, absolvere à suis peccatis, poterit illum absolvere ab excommunicatione

ne minori, quamvis alias non habeat iurisdiccionem contentiosam; & non solum in confessione Sacramentali, sed etiam extra, vt de absolutione ab excommunicatione maiori à Iure non referuata, id concessimus proprio Sacerdoti, & Confessario ordinario, Disput. xv. Difficultate 11. & à referuata id concessimus delegato virtute Bullæ, aut alterius similis priuilegij.

Quòd verò in c. *Nuper* tantum dicatur, posse absolui ab Episcopo, & à proprio Sacerdote, & non dicatur posse ab alijs, non obstat, quia prædicti id non possunt ex vi alicuius delegationis in eo c. à Pontifice illis facta, sed tantum id possunt ex voluntate superioris excommunicantis, & non referuantis à Pontifice in eo cap. declarata, ex eo quòd eam non referuet; & quia causa, ob quam id ab excommunicante interpretatiuè conceditur proprio Sacerdoti, vt scilicet possit sic excommunicatum à peccatis absolvere, etiam conuenit Confessario ordinario generaliter, & simplici Sacerdoti respectu sic excommunicati non habentis mortale, ideò absolutio ab ea excommunicatione conuenit Confessario ordinario generaliter, & simplici Sacerdoti respectu sic excommunicati non habentis mortale, quamvis alias non habeat iurisdiccionem contentiosam, ea sola parte iurisdiccionis contentiosæ ad absoluendum concessa interpretatiuè à superiore excommunicante.

Addimus, excommunicationem minorem incursum ob peccatum veniale, etiam posse absolui à simplici Sacerdote, quamvis sic excommunicatus habeat peccatum mortale, vt indicant Tabiena & Armilla, cum ille possit absolvere à peccato ob quod fuit incursum, sicut etiam proprius Sacerdos & Confessarius ordinarius possunt ab illa absolvere, quamvis sic excommunicatus habeat alia peccata mortalia referuata, à quibus non possunt absolvere, ex eo quòd, quantum est ex se, possunt absolvere verè à peccato ob quod fuit incursum. Imò posse absolui à simplici Sacerdote, quamvis sit incursum ob mortale, indicat Felinus & Armilla, quod non est omnino à ratione alienum; quia cum excommunicatio minor non exigat ad sui incursum peccatum mortale, non videtur exigere absoluentem potentem absolvere ab eo peccato mortali.

